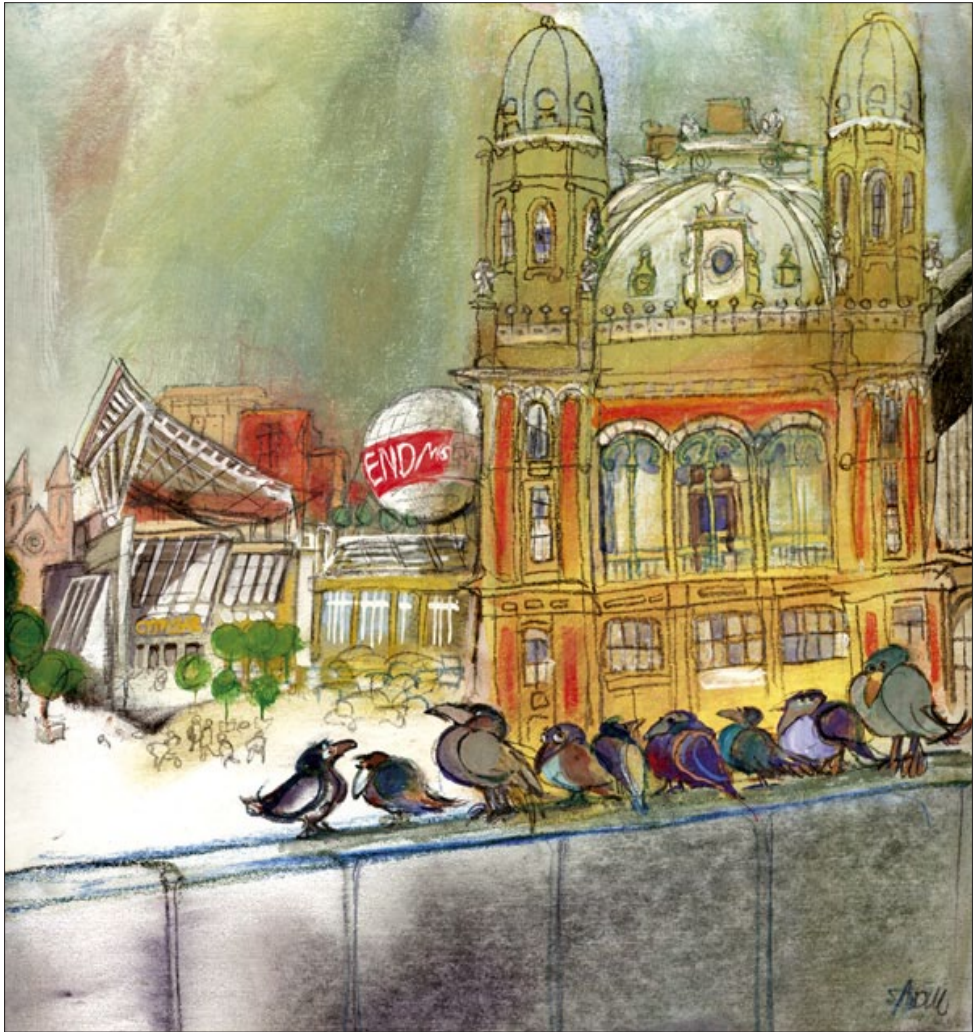

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Polygráf

XXVII. évfolyam 2. szám - 2017. november 10.

EMLÉKEZTETŐ

AZ ISKOLATANÁCS 2017. OKTÓBER 10-I ÜLÉSÉRŐL

Jelen voltak:

Osztályok	Diákok	Szülők
AnAnÁsz	Bardócz László, Tolnai Marcell	Varga Ajtony
Anonym	Illés Bálint, Vad-Horváth Málna	Bokor Renáta, Kocsis Péter
Főn-X	Rákár Szonja	Kárpáti Adrienn
pacman	Iván Tamás	Róna Eszter
ALBAtrOsz	Bimbó Csaba	Nagy Erzsébet
chill	Gáspár Gréta	Márkus Johanna
RobInHood	Harsányi-Sulyom Anna	Gonda Judit
Dimenzió	–	Baloghné Pék Anita
káró	Solyosi Máté	Koró Beatrix
STORNO	Kovács Veronika	Kiss Bea, Kovács Ágnes,
MárkA	Kondor Marcell	Kiss Erika
MaszK	Szota Martin	Sztrókay Hajnalka
MIQN	Potsubay Anna, Osváth Dominik	Séra Noémi
Guru	Nagy Orsolya	Mályi Gábor
MáGia	Rozs Barbara	Mayer Ildikó
Zserbó	Dervenkár Ágota	Kabdebó Ferenc
DolceVita	–	Hessky Eszter
ZÓNA	Báthori Cserne	Várnai Tünde
SZ-es	Erdélyi Panka, Mohácsi Júlia	–
Tanerők	Diósi Alojzia, Erdei Erika, Geizler Anna, Matejka István, Somogyi Ágota	
Vendégek	Oláhné Nadasdi Zsuzsanna	

Az ülést vezette és a jegyzőkönyvet készítette: Somogyi Ágota

Napirendi pontok:

1. Ebédlő és szekrények megtekintése
2. Bemutatkozás
3. Az IT SZMSZ ismertetése
4. Tehetséggondozás a Poliban – Nadasdi Zsuzsa beszámolója
5. IT SZMSZ és döntéshozatali mechanizmus
6. A KB 2017/18-as tanévi munkaterve – Diósi Alojzia
7. Nemzetközi utazásokkal kapcsolatos kérdőív
8. Soroló – IB javaslat

Napirendi pontok bővebben:

1. Az IT-ülés rendhagyó módon az A épület alagsorában, az ebédlőben és a szekrénytárolóknál kezdődött. Diósi Alojzia pedagógiai vezető bemutatta az IT-tagoknak a nyári felújítási munkálatok eredményét, s az őszi szünetre tervezett folytatást.

2. Az ülés az A25-ben folytatódott, ahol Somogyi Ágota megnyitotta a 2017/18-as tanév első IT ülését. Az IT elfogadta a javaslatot, miszerint az üléseket 16:30-kor kezdjük. A tavalyi menetrend szerint szünetet tartunk 17:40-18:00 között, majd folytatjuk az ülést 18:00-19:00 között.

3. Az IT SZMSZ-ét az IT-titkár röviden ismertette, majd bemutatta a döntéshozatali mechanizmust.

Mi az IT szerepe a Poliban? Hogyan működik az IT?

Az IT-titkár kérte, hogy az IT munkatervének elkészítéséhez a javaslatokat tegyék meg a közös Google drive dokumentumban az IT-képviselők.

4. Nádasdi Zsuzsa beszámolója a tehetségondozásról a Poliban.

5. Az iskola Szakmai Bizottmányának döntése a nemzetközi pályázatokkal kapcsolatban

Kérdőív a diákoknak – online forma

Terv – a kérdőív feldolgozása milyen információkkal segíti a továbblépést? – Surányi Anna meghívása a novemberi ülésre

6. A KB 2017/2018-as tanévre vonatkozó munkatervét Diósi Alojzia ismertette.

7. Az Iskolabíróóság javaslata a Soroló pontozásának változtatására.

Az IT titkára ismertette a javaslatot. Az előterjesztés előzetesen nem lett kiküldve a listára, így az IT először arról döntött, hogy ilyen feltételekkel tárgyalja-e a javaslatot.

23 fő szavazott igennel, a jelenlévő szavazatra jogosultak 45%-a, így az előterjesztésről a következő ülésen döntünk. (Az IT-tagoknak összesen 57 szavazata van, ebből 19 diák, 19 szülő és 19 tanári szavazat. Az IT ülésről hiányzott 1 tanár – akinek 3 szavazata van – 2 diák és 1 szülő.)

Egyebek:

8. A Soroló Bizottság diák tagjai: Potsubay Anna (MQ), Báthori Cserne (ZN) és Rozs Barbara (MG)

9. A következő IT találkozás: 2017. november 14-én a diák oldal levezetésével.

Levezető elnökök lesznek: Báthori Cserne (ZN), Mohácsi Júlia (SZ-es), Potsubay Anna (MQ), Rozs Barbara (MG), Szota Martin (MS)

Az ellátásunkról ezúttal is az idei egyik DVP-s csapat gondoskodott. Köszönet érte.

A jegyzőkönyvvel együtt néhány fontos információ:

Minden tag feladata, hogy a találkozó után valamilyen formában tájékoztassa az őt küldő csoportot az IT-n elhangzottakról. Ennek formája lehet körlevél (szülők esetében ez látszik egyszerűnek), diákoknál emellett az osztályidőn való beszámolás lehetősége.

Ehhez nagyon jól használható a mindenkori jegyzőkönyv, de szerencsés kiemelni az osztályt inkább érintő részeket, személyes hangvétellel felkelteni az érdeklődést.

Budapest, 2017. október 16.

Somogyi Ágota, IT-titkár

BS-5.1 AQUINCUM ÚJRATÖLTVE

Szeptember végén nyíltak a völgyben a kerti virágok, mi pedig elsétáltunk a Római Birodalom egyik híres városába, Aquincumba.

Nem voltak tömegek, pedig a – kezdeti hűvös, borongós – idő ragyogó napsütéssé vált. Talán nem szeretik az emberek a köveket, a romokat. Mi azért lelkesen megnéztük ezeket, sőt a lányok még fel is másztak rájuk. (Bár volt egy izgalmas pillanat, amikor egy dühös őr közelített felénk. Azt hittük, jól megszid a falmászás miatt, de szó nélkül elrobogott mellettünk.)

A festőházzal kezdtük. Kényelmes lak egy vendégszerető romanizált család számára. Vajon mire használta azt a rengeteg festéket a ház ura,

amit az ásás során a ház romjai alatt találtak? A család hogyan élhette mindennapjait?

Innen továbbmentünk egy ásási területre. Készül az újabb – szentély – rekonstrukció. Már várjuk!

Mi az a lapidárium, és mit lehet ott megnézni? Tudunk-e sírfeliratot olvasni?

A rómaiak nem voltak valami találekonyak a névadásban. Sok felirat csak sorszámnévként említi a család tagjait. (Septimius; Oktavianus; Decimus... szegény gyerekek!) Mit szólnál, ha Téged is csak Hetediknek vagy Tizediknek neveznének?

Mit játszottak a színházban? Mivel dobálták meg a rosszul játszó színészeket? (Paradicsom? Paprika? hmmmm...)

Egy kis oldalkapun megközelítettük a régi múzeumi főépületet. Egy Colossus várt minket! Hadriánus császár festett gipsz szobrával riogatják/ hívogatják az ide érkezőket. Betértünk, mert nem féltünk az ilyen óriásoktól. Bent egy kis izgi kiállítás mutatja a birodalom ki-

terjedését, a császár nagyságát.

Majd következtek a szarkofágok. Csenge ki is próbálta. (Az őr nem látta, mert éppen bement az épületbe!)

Innen Fórumoztunk egyet. Szónoklat, majd pletykálgatás következett. Igen, innen is el lehetett Rómába jutni, mert minden út oda vezet.

Mit lehetett venni a húspiacon? Hogyan hűtötték a húsit? Hogyan árultak, mibe csomagoltak? Voltak-e szagok? Ki takarította a csatornákat?

A fürdőbe – gondolatban és fantáziánk segítségével – betértünk. A hideg víz valóban hideg lehetett, de a végén a gőzben mindenki felmelegíthette kihűlt csontjait. Mire való egy jó kis fürdőzés? Legkevésbé tisztálkodásra, annál inkább politizálásra, pletykálgatásra, információcserére.

Ki vezette be a közösségi illemhelyeken a fizetési kötelezettséget? „A pénznek nincs szaga!” – oktatta ki fiát, Titust, az éppen aktuális adó származását illetően Vespasianus császár. A vécék világa is nagyon izgalmas hely egy római városban.

Hogyan élhetett egy patricius? Milyen az átriumos ház, amiben családjával lakhatott?

A séta végén bementünk a polgárvárosi amfiteátrumba. Pici, otthonos. Kisebb bemu-

tatók, cirkuszi produkciók borszolták a nézők kedélyeit. No nagy izgalmak nem voltak, ez egy békés polgárváros volt.

Legközelebb: Buda vár minket. 2017. szeptember 30.

Erdei Erika
 sétavezető

BS-5.2.

„ÁLL BUDA MÉG...”

Újra Budán a maroknyi csapattal. Régi-új brigád „rohamozta” a szomorú, hűvös, kissé szeles időben Buda várát. A polgárváros szinte teljesen turistamentes övezetté vált a rossz időben. Csak magunk voltunk és egy-két új típusú várnéző busz.

A Bécsi kapunál kezdtük a sétát. Innen látva a Várat, könnyű elképzelni, milyen lehetett egy középkori város képe. Girbegurba utcák, egymáshoz

simuló házak, cégérek, titkokat őrző kapualjak, apró terek.

Az északi várfalhoz monumentális épület illeszkedik. Az Országos Levéltár épülete ez. Itt őrzik az Aranybullát és II. József gyermekkori társasjátékait is. Kik dolgoznak itt?

Milyen szülő élte meg eddig a török időket, a háborúk borzalmaikat? Terem-e még a tőke? Egy ház udvarában hajtott ki sok évtizedes pihenője után. Micsoda időket élt meg!

A Kapisztrán téren templomrom. Túlélte a törököt, a vár felszabadító háborúját, világégéseket. Rákosit nem. A középkori város magyar lakosságának temploma volt.

Ki volt Kapisztrán János? Szoborként is harcol a török ellen. Ha már török, meg-

látogattuk az utolsó budai pasa – Abdurrahman Abdi Arnaut – emlékművét. „Hős ellenfél volt, békecség velem!”

Beszélggettünk ágyúkról, fegyverekről, légvédelmi útegekről és súlyos harcokról. A 20. századról.

Az Űri utca már a múzeumoké, követségé és hivataloké. Valódi lakója alig van. Nagyon szépek a megmaradt cégérek, a rekonstruált falak, falfülkék, oromdíszek. Bejutottunk belső udvarokba, sétáltunk lépcsőházban. Mire való a falba fűrt hatalmas rúd? Több helyen láttuk ezt. Régi dicsősége megkopott, mikor még lovakat kötöttek hozzá. Ma már – legfeljebb – szőnyeget porolnak dolgos kezek rajta.

Ki volt Mária Terézia huszárcapitánya? Milyen szokás fűződik bronz lovához?

Mire kiértünk a Szentháromság térre, megjelentek a turisták is. Hatalmas tömegek tartják fogságban a várat, a teret, a Halászbástyát és a Mátyás templomot. Itt nem lehet sétálni! Pallasz Athéné kezében nem látjuk a lándzsát. (Megint ellopták?)

Lassan kúszunk dél felé, a Palotaváros irányába. Tiszteletünkre a Sándor palota őrei éppen őrséget váltottak. Alaposan begyakorolt balettmozdulatokkal adták át az őrséget, puskát a váltásnak.

A Palotához érve huszárok fogadták a látogatókat. Lovon ültek, bemutatót tartottak. (Milyen alkalom lehetett?)

Győzedelmes Eugén ugyanúgy ül – délcegen – kissé zabos lován, mint évtizedek óta. Mátyás is körbetekint birodalmán és nagyon csodálkozik, milyen építkezés zajlik a közelében. Lassan az új betonkolosszus (lovarda?) teljesen elzárja a kilátást a várból nyugat felé.

Az Oroszlános udvar csendes. A Béke és a Háború szobrai kissé megváltoztak. Valaki ellopta a kardokat. Fűrésznymok a bronzon. Szomorú!

A Vár legdélebbi kertjében, a fűszerkertben bújócskáltunk kicsit, majd a híres Buzogány toronynál kiléptünk a Várból és a Tabánban sétáltunk. Micsoda kellemes, mediterrán városka volt itt a Tabán 19. századi fénykorában!

Legközelebb novemberben sétálunk, kirándulunk a Budai hegyekben! Tervek szerint: Úttörővasút!

Budapest, 2017. október 28. szombat

A MárKa osztály októberben megnézte a Hamletet a Vígszínházban. Ennek hatására született Bodor Adrienn képregénye és Tóth Emma kritikája.

Az Egérfogó

©Bodor Adrienn

TÚL SOK AZ ŐRÜL(E)T?

HAMLET A VÍGSZÍNHÁZBAN

A Vígszínház 122 évada alatt először került színre Shakespeare műve, a Hamlet, amit Eszenyi Enikő színházigazgató rendezett.

Természetesen már az épület lenyűgözi a belépőt, amit én utoljára pár évvel ezelőtt láttam belülről a Julius Caesar előadásakor, de az egy másik történet.

A mostani darab több embernél aratott sikert, mint az gondoltam. A legtöbben végig mosolyogva figyelték, és hangosan nevettek az olyan részeknél is, amelyek nem adtak ilyesmire okot.

Nagy érdeme, hogy minden korosztály számára voltak benne érdekességek, nem csak száraz monológokból vagy éppen színpadi vívásból és verekedésből állt. A drámai részeknél még az emberek lélegzetvételét is lehetett hallani, mindenki kíváncsi volt a történésekre.

Elsőként a modern díszlettel és jelmezekkel szembesülhetett a közönség, ami engem igencsak meglepett. Kommandósok a helsingőri vár falán éppen készülnek lelőni valamit (valakit), aki egy terepjárával ereszkedik le közéjük. Nem mindennapi jelenet, főleg nem a Hamletnél, ami 1602-ben íródott.

Ezek után azonban szépen lassan hozzászoktunk az újszerű megközelítéshez. Nem lehetett azt mondani rá, hogy híján volt a modern technikának, mert az autó még csak a kezdet volt. Egyes elemek jól illettek, sőt egészen felrázták a darabot, ami különösen frissítő volt a sok szöveg után, de például a tűzijátékot is elég lett volna csak egyszer szerepeltetni, mert így másodszorra már nem értek el vele akkora hatást.

Még ennél is jobban meglepett az a jelenet, amikor Claudius imádkozik, és Hamlet a megöléséről hezitál – kezében egy karddal. Akik látták, tudhatják, hogy a dán királyon nincs ruha, és mindkettlen egy medencében állnak. Ennek a jelentésére nem jöttem rá.

Meghökkenettek még a jelmezek, illetve a színek hiánya a színpadon. Sokszor az volt a benyomásom, mintha egy fekete-fehér filmet néznék. Hiába volt néha pár mellékszereplőn egy kis változatosság, a döntő szerep mégis a szürkéé volt, sehol sem láttam az előadás alatt a piros, a sárga vagy éppen a zöld színt. A Gertrúdot alakító színésznő (Börscsök Enikő) is csak úgy roskadozott a sok ékszer és csillogó leplek alatt, de ezekből a ruhaanyagokból legtöbbször Hegedűs D. Géának nem jutott.

A jelmezeket is meghatározta a színtelenség. Egy példát emelnék ki, mégpedig Ophélia ruháját (később ruhájának hiányát inkább), amikor megőrül. Az egész úgy nézett ki, hogy amíg Claudius Laertest nyugtatgatja, Gertrúd pedig a színpad sarkában áll halálra vált tekintettel, a lány bevonul, maga után húzva egy nagy halom fát. Az addig fehér ruhája most sáros és szakadt, valamint az egészre rávetett egy – leginkább a buborékfóliához hasonló – takarót. Vajon félt, hogy megázik?

A túlzott modernség azonban nem merült ki néhány pisztolyban és a buzgón szelfiző nász népben. Ezt inkább a színpad felépítésének lehet tulajdonítani vagy a jelene-tek szervezésének. Emlékszem, az előadás végén csak az járt a fejemben, hogy szegény Hamlet (ifj. Vidnyánszky Attila) hány kilót fogyhat egy ilyen este alatt. Egyik pillanatban még a színpadon szavalt, a másikban már az első emeleti nézők közt kiabált, majd pedig újfent a színpadon bukkant fel és a falon mászott felfelé, hogy aztán leugorjon onnan. A mozgó díszlet néha már túl sok volt látványnak, elfáradt az ember szeme a füstgéptől, a sokféle irányú, állandó mozgástól.

Meghalni is mozgalmas jelenetnek számított. Például Gertrúd megitta a mérgezett bort, és ahelyett, hogy egyszerűen összeesett volna, felmászott a kisebb színpadra, az megbillent, ő pedig csúszdaként használva jutott le rajta, de útközben a fehér kabátját is elhagyta, és egy fekete ruhában ért földet holtan.

Az előadás szöveghű volt, a nevezetes monológokat felismerhették a nézők. Többeket meglephetett, amikor a vándorszínész társulat egyetlen főre fogatkozva József Attila versét szavalta és Barbie babákkal játszott. Az utóbbinak a felnagyítása ötletes volt, főleg az, amikor Claudius arcát nagyították fel. Az előtérben Gonzago megölése zajlott, míg a háttérben az új királyról közeliket vetítettek ki. Ugyanezt alkalmazták Horatio és Hamlet egyik beszélgetésénél is, amikor az előbbi látszódtott a falon békaperspektívából. Az egész egy amatőr felvételt idézett, ami kirítt a darabból, de mégis aranyos volt.

Ugyanezzel a módszerrel azok is nyomon követhették Hamlet kalandjait az épületben, akik előtt pont takarásban volt, de a folytonos lámpapakcsolgatás egy idő után kezdett zavaró lenni. Nem színházban éreztem magamat, mert szinte állandóan világozás volt a nézőtérén is. Annak sem láttam sok értelmét, hogy felhívtak pár nézőt a színpadra „nézőnek”. Teljesen kizöklentette a nézőtérén maradókat az előadásból – értelmetlen módon félbevágta az előadást.

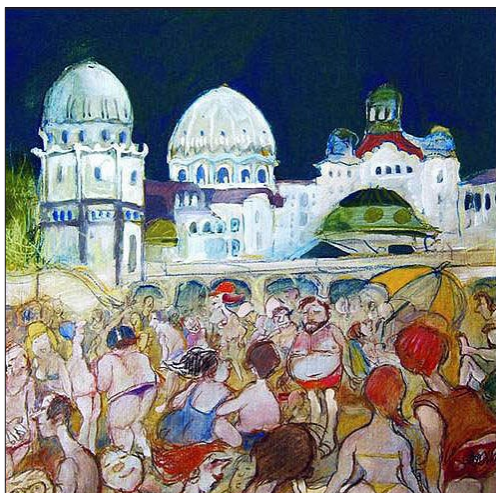
A két sírásó (Kútvölgyi Erzsébet és Venczel Vera) felbukkanása azonban nagyon jót tett a darabnak, de nem lehet egyetlen rossz szót sem szólni ifj. Vidnyánszky alakításáról sem, látni lehetett, hogy nagyon igyekeznek. A többi színész közül Poloniust (Fesztbaum Béla) emelném még ki, aki szintén csak vidított a tragédián.

A legjobban talán Hamlet anyja iránti dűhe kapott hangsúlyt, de így legalább részünk lehetett egy medencés-verekezős jelenetben a két színésszel.

Az előadás alatt egyre csak Caroline Bingley szavai jártak a fejemben. „Folyton olyan érzésem van, hogy bármikor előkaphatnak egy malacot és elkezdik kergetni.” (Büszkeség és balítélet, 2005, 42:22)

Ha a helsingőri várba valaki erősen felfegyverkezve (ez utóbbi Fortinbras nevének is a jelentése) ront be, és nem sokkal előtte Hamlet egy fűrógéppel kergeti Rosencrantzot és Guildenstern, akkor nem annyira meredek az asszociáció. Fortinbras megtestesítője nő lett (Gilicze Márta), ami ugyan meglepett, de nem okozott különösebb traumát, az viszont már igen, hogy pontosan ugyanúgy viselkedett a jelenete öt perce alatt a színpadon, mint Gertrúd. Még a ruhája is az övéhez hasonlított, de Dánia az övé volt.

Csak ajánlani tudom a darabot, mert igaz, hogy nem hétköznapi újraértelmezése volt a Hamletnek, a színészek profin játszottak és nem lehetett unatkozni egy percig sem, hiába volt hosszú.

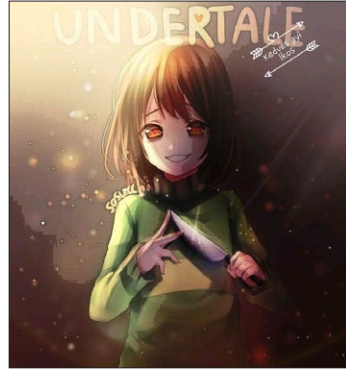
EGY NÉVTELEN KÖZLÉSEI AZ ANONYM OSZTÁLYBÓL

A vers címe azért Anonym, mert jómagam is ebbe az osztályba járok, és valami ilyesmi érzésem volt az első találkozás előtt.

Anonym

Itt állok
 S várok.
 A csodára?
 A váratlanra?
 Pontosán nem tudom,
 Mire várok.
 Csak azt tudom,
 Hogy valami másra.
 Az ismeretlenre.
 Ismeretlen ismerősre.
 Azt mondd,
 Hogy felesleges?
 Szerintem meg nem.
 A barátok,
 Akiket
 Nem ismerek.
 Akiket még nem láttam.
 Ismerem-e őket?
 A válaszom:
 Talán.
 Tudom-e mi a nevük?
 Én csak úgy hívom őket,
 Anonymok.

A novellát a barátnőm és az egyik kedvenc anime sorozatomból (az Undertale-ből) az egyik szereplő (Chara) inspirálta.

Kedves Gyilkos

Egyszer jó, egyszer rossz? Hát hogy van ez, kérem szépen? Első és egyetlen olyan gyilkos, aki egyszerre kedves s kegyetlen. Mint egy ártatlan kis rózsa, aki bárkinek árthat, akár tudattal, akár nem. Vörös szemű, barna hajú gyilkos. Emlékszem, mindig a közeli erdőket járja s várja az arra tévedt, szezonban lévő állatokat. Néha-néha beszélgetünk is.

– Miért vagy ilyen kegyetlen? – kérdeztem egyszer tőle vagy századjára. Mire ő csak ennyit felelt, mint mindig:

– Nem vagyok kegyetlen. Elvégre csak azokat bántom, akiket szabad. És azok közül is a gyengéket. Ezért van az, hogy amikor megkérdezik, ismerem-e embert, aki kegyetlen, én csak ezt mondom: Kegyetlenül kegyetlen nem, de kegyesen kegyetlen igen.

Ő a gyengék kegyetlen gyilkosa, s az erősek kegyes barátja.

„SZAKKÖRI JELENTÉS”

Október 14-én, szombaton megtartottuk első szakkör jellegű kirándulásunkat.

Tizenhatan (15 ember, 1 kutya) napsütésben másztunk fel a Hármashatár-hegy tetején lévő Guckler Károly kilátóhoz (495 m), hogy megcsodáljuk Budapestet felülről. Útközben senkit nem veszítettünk el, a lefelé úton senki nem törte ki a bokáját – pedig lehetőség lett volna rá –, el sem tévedtünk, úgyhogy a kirándulást eredményesnek mondhatjuk. Összesen 7 km-t gyalogoltunk, és 300 méternyi szintet küzdöttünk le.

További kirándulások havonta kerülnek megszervezésre, mindenki számára nyitottak és bárkit elhozhattok magatokkal.

Szabó Attila

A NOVEMBERI KIRÁNDULÁS

a Nagy-Szénásra és a Remete-szurdokba 2017. november 11. szombaton lesz.

Tervezett útvonal: Nagykovácsi - Nagy-Szénás (550m, körpanoráma!) - Csillesor maradványai - Muflon-itató - Remete-szurdok - Remete-barlang - Húvösvölgy

Táv: 11 km; szintemelkedés: 300 m

Találkozó: 9:30 - Széll Kálmán tér, az óra alatt

A kirándulás szakkör jellegű, de mindenki számára nyitott. Bárki jöhet: testvér, barát, nagypapa, kiskutya stb. További információ: Szabó Attila (2. emelet, természet tanári)

A RAB KAZINCZY ÚTJA

ALTERNATÍV KÖNYVBEMUTATÓ

2017. november 24., péntek 17:00 óra

Közgazdasági Politechnikum, 2. emelet, társalgó

Alkonyatkor, borongós évszakban, kedvenc öltönyömben ácsorogva szorongok a kapagyárban. – Ebből a mondatból egyetlen szót sem értené senki (mondjuk nincs is értelme), ha nem lett volna Kazinczy Ferenc, s vele a nyelvújítás, amikor tízezer új szóval gazdagodott a magyar nyelv. Tudjuk ezt sokan. Kevesebben tudjuk, hogy az egész kis híján elmaradt.

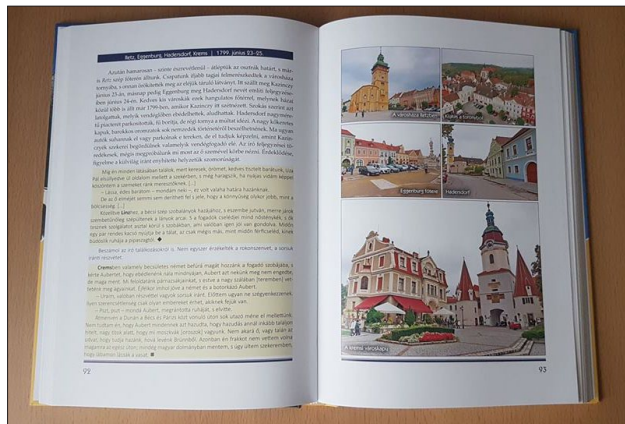
Kazinczyt még fiatal korában több barátjával együtt halálra ítélték felségsértés és lázadás vádjával. Ezt az ítéletet később (nem sokat javítva ezzel a kilátásain) bizonytalan idejű várfogságra enyhítették. Hat és fél év rabság következett számára az osztrák birodalom különböző szegleteiben, embertelen viszontagságok és úti kalandok közepette.

Szerencsénkre hősünk a császár foglyaként is vérbeli író maradt, így részletes feljegyzései nyomán térképre tudtuk rajzolni útját, és a 21. században újra megtettük azt a három-ezer kilométert, amin őt hurcolták végig. Ha már arra jártunk, fényképeztünk is sokat, s végül képeinket és a nagy előd gondolatait (gondolatainkkal kiegészítve) könyvbe rendeztük, melyet ezennel, letartóztatásának 223. évfordulója előtt egy kicsivel, szép köntösben nyújtunk át a kedves egybegyűlteknak.

Egy várfogságról szóló könyv lehangelő dolog... is lehetne, ha Kazinczy Ferenc nem az lett volna, aki, és ha szép színes képeink nem adnának szívárványszín köntöst neki. Vajon mi az a perpendiculus linea, és mi folyt ilyen alakzatban a penészes cella falán? Előfordulhat, hogy Spielberg várában a cseh idegenvezető nem mond igazat a turistáknak? Hogyan juttathat börtönbe egy bárót egy szomszédja kárára elsütött rossz tréfa? Tetszett vajon a francia hadifogoly a váci székesegyház? Mindez kiderül a könyvbemutatón, s ha ott nem, akkor majd a könyvből, amiben nem irodalmárkodunk, hanem egy nagyszerű ember tanulságos sorsát mutatjuk be, aki a pokolban is úriember maradt.

Az eseményen három generáció beszélget: Dr. Kováts Dániel, a Nagyapa, aki Kazinczy mellett társszerzője és szerkesztője a könyvnek, és a Kazinczy Ferenc Társaság alapító elnökeként elismert tudora a témának; Kováts Livia, a Leány, a helyszínt adó iskola egyik jó fej tanára, aki szintén részese volt az utazásnak, és képei is szerepelnek a könyvben; Kemecei Balázs, az Unoka, aki lelkes utazásszervező, na meg sokat fényképezett útközben, és volt néhány ötlete is a könyv kapcsán, ezért rá is került a neve.

Az eseményt a Poli Anonym osztálya szervezi.

- c) A középkori színjátszásnak az a fajtája, amelynek legfőbb műfaji sajátossága a rögtönzés. Állandó típusokkal, hagyományos jellemekkel dolgozik, egy-egy színész rendszerint ugyanazt a típust személyesítette meg: **Commedia dell'arte**
- d) Eredetileg szónoklás, az ékesszólás tudománya. Későbbi tágabb jelentésében: az irodalmi kifejezésre jellemző szerkezeti és nyelvi-stilisztikai sajátosságokkal foglalkozó tudomány: **Retorika**
- e) A regénynek ez a fajtája valamilyen bölcséleti tétel, állítás igazságát vagy helytelenségét kívánja igazolni, de nem elvont fejtegetések útján, hanem érdekesen bonyolított cselekmény, változatos eseménysorozat segítségével: **Tézisregény/írányregény**
- f) Elképzelt, végletesen rossz társadalmi berendezkedés bemutatása. Gyakran a valóságos társadalmi visszasságok szatirikus felnagyítása, más esetben rémlátomás az emberiség jövőjéről: **Ellenutópia**
- g) Az időmértékes verslábak jelölésében a nyomatókos elem neve: **Arszisz**
- h) Hajnali dalok – úgy keletkeztek, hogy a szerelmes lovagot a torony őre vagy őrködő barátja figyelmeztette, hogy közeledik a hajnal, a szerelmes óráknak vége: **Albák**

5. Babits Mihályról 11 pont

- a) A **Baumgarten** alapítvány kurátora volt ő.
- b) **Dante: Isteni színjáték** című művét fordította tercinákban.
- c) **Szabó Lőrinc**cel és **Tóth Árpád**dal fordította együtt a teljes baudelaire-i életművet.
- d) Kiegészítések: A nyugtalanság **völgye**

Herceg, hátha **megjön a tél is!**

Versenyt az esztendőkkal

Levelek **Íris** koszorújából

Sziget és **tenger**

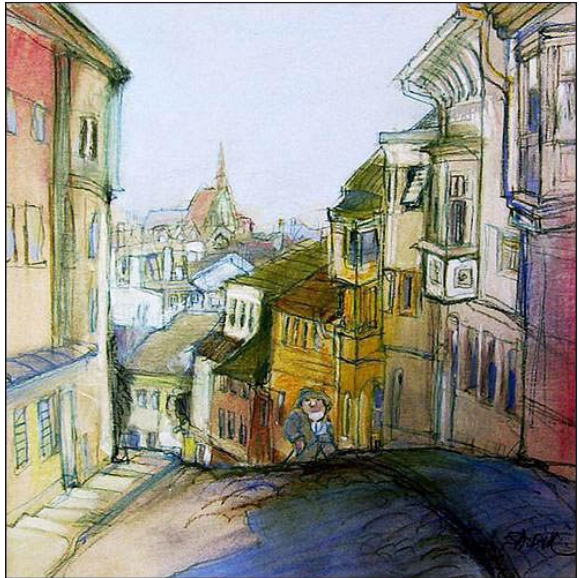
Recitatív

Az istenek halnak, az ember él

Megfejtők:

ASCHENBERENNER Lili
(PACMAN), **ILLÉS BÁLINT** (ANONYM), **IVÁN TAMÁS** (PACMAN), **MAGYARI SEBESTYÉN** (KÁRÓ),
MEDGYASSZAY ÁGOSTON (PACMAN), **SÁGHI NÓRA**
(DOLCEVITA),
VARGA MAJA (MIQN).

GRATULÁLOK!

Második forduló

A LEADÁS HATÁRIDEJE: 2017. NOVEMBER 20.

1. Kik a szerzői a következő daraboknak? (6 pont)

Czillei és a Hunyadiak, Kérők, A civilizátor, Ágis tragédiája, Az özvegy Karnyóné s a két szeleburdiak, A rózsza

2. Vajon mit jelentenek? Válaszd ki a lehetőségek közül a helyeset! (15 pont)

- Tikmony: gőzmozdony, óra, tojás
- Fürgöl: bezárja az ajtót, szüretel, horgol
- Kanyó: bunkó/faragatlan, öregasszony, eszes/okos
- Óbitalak: sajnállak, kedvellek, csodállak
- Ugorgyán: naplemente, pirkadat, szivárvány
- Sinkófál: elcsen, hazudik, színészkedik
- Lábtó: létra, ereszcsonna, dézsa
- csipisz: hajfűrt, ürülék, fülcimpa
- Émely: hányinger/öklendezés, daganat/csomó, térdfájás
- Féderbál: ágy, multság, konyha
- Grasszál: dühöng/pusztít, alapoz/befest, fölényesen mászkál/járkál
- Grejfol: szűkít, tapogat/fogdos, vaját köpül
- Jovall: együtt érez, tanácsol, szomorkodik
- Klavír: , ceruza, vésett dísz, zongora
- Kumpán: vasvilla, fapapucs, cimpora

3. Egészítsd ki a hiányzó részleteket! (11 pont)

Író/költő	Cím	Műfaj
Illyés Gyula		szociográfia
	A farkas és a bárány	állatmese
Arany János	Tengerihántás	
	A kopasz énekesnő	abszurd dráma
Németh László	Iszony	
	Nádas tavon	filozófiai dal
Lermontov		regény
	A sipsirica	kisregény
Janus Pannonius	Saját lelkéhez	
	Magyar néző	röpirat
Hrabal	Táncórák idősebbeknek és haladóknak	

4. Kiknek melyik művében voltak olvashatók az alábbi részletek? (8 pont)

a) Tóth Miskának a könyveken kívül egyébiránt volt még egy mágnese: a Nemzeti Játékszín. Dehogyan maradt volna el valamelyik előadásról, kivált ha történeti darabokat adtak. Míg egy szomorú napon ennek is vége szakadt – egy jó barátja kedvéért. Velkovic Gyurinak hívták a barátját, ugyanabból a városból való volt, ahonnan ő: Nagyszécsénből. A szülei szomszédok voltak és komák. A Velkovic uram szücsműhelye egy házban volt a Tóth Máté pékboltjával. Úgyszólván egy családot képeztek, s éppannyira szerették egymást az öregek, mint a fiatalok, kikből mind a ketten diplomás embekeket akartak faragni.

b) Egy meleg tavaszi estén, az alkonyat órájában, a Patriarsije Prudin két férfiú jelent meg. Az egyik negyvenévesforma, kövérkés alacsony, kopasz fekete emberke, sűrű nyári öltönyt viselt, elegáns kalapját kezében tartotta, gondosan borotvált arcát istentelen nagy méretű fekete csontkeretes pápaszem ékesítette. Társa jóval fiatalabb s vállasabb volt nála, borzas haján tarkójáig hátratolt kockás sapka; öltözéke kockás sportingből, gyűrött fehér nadrágból, fekete szandálból állt.

Az első nem volt más, mint Mihail Alekszandrovics Berlioz, egy vaskos irodalmi folyóirat szerkesztője, és vezetőségi elnöke az egyik legnagyobb moszkvai irodalmi társaságnak, melyet rövidítve TÖMEGÍR-nek szoktak nevezni; társa pedig Iván Nyikolájevics Ponirjov, a fiatal költő, aki Hontalan néven szokta publikálni verseit. *(Szöllősy Klára fordítása)*

c) Ha jól emlékszem, szeptember harmadika volt. Délelőtt átestünk egy hevenyészett jellegű felvételi vizsgán; a főbejárat előtti sétányon, a szökőkútnál elbúcsúztunk szüleinktől vagy kísérőinktől; egyenruhát kaptunk a padláson, egy polgári ruhás borbély nullásgéppel kopaszra nyírta a szőke-barna fejünket, s ebédutántól kezdve tétlenül tengtünk-lengtünk az egyik háló-teremben. Sütött a nap.

A nagy épület még kongott az ürességtől. Innét a második emeletről látni lehetett némelyik ablakból, ahol a gesztenyefák lombja nem ért össze, a nagyobbik gyakorlóteret. Néhány pótvizsgás és szabadságról visszamaradt negyedéves rúgta lent a labdát, megszűröl pedig, az egyik oldalsó fasor felől, hamis és akadozó trombitaszó hallatszott.

d) Igen, én vagyok. Sui Ta és Sen Te, én vagyok mind a kettő.

Régi parancsotok,

Hogy jó legyenek és mégis éljenek,

Kettőbe hasított, mint a villám! Nem tudom,

Mi történt: hogy jó legyenek

Másokhoz és magamhoz is, együtt nem sikerült,

Magamon s másokon is segíteni képtelenül nehéz volt.

Jaj, bonyolult a ti világotok! Túl sok a baj, gyötrelem!

Nyújtsd kisujjad a nyomorultnak,

Kitépi az egész karod! Aki segít az elveszetten,

Önmaga vesz el. Mert ki tudná

Hosszan fékezni haragját, mikor meghal az, aki húst nem eszik?

De honnan vettem volna, ami kellett?

csakis magamtól. S én pusztultam bele. A jószándék iszonyú súlya

Földre tiport. De ha jogtalanságot cselekedtem,

Páváskodhattam, s falhattam a jó pecsenyét!

Hamisság van a ti világotokban. *(Nemes Nagy Ágnes fordítása)*

CSAK EGY

Szeptember 19., péntek 19 óra

A nap még perzselően sütött. A tanárnőnek melege volt. Ahogy a tengerpart felé tartó kis utcán lépkedett, aprókat pihegett, meg-megállt, hófehér zsebkendőjével végigsimított a nyakán, gondosan visszahajtogatta retiküljébe és indult tovább. Péntek esténként erre sétált mindig. Kilenc hónapja, minden péntek estén. A makadámút lassan poros, döngölt, fűcsomókkal kerített földúttá változott. Csak pár lépést kellett az egyenetlen talajon megtennie, a dús fügebokrok szőtte sövény mögül hirtelen előtűnt a tenger. Jobbra fordult és megérkezett.

A kávézó olyan volt, mintha harminc évvel korábról felejtették volna itt. A teraszon négy piros asztal, műanyag székek, az asztalokon nehéz üveg hamutartó szorította le a szélben lobogó terítőket, a felszolgáló kisasszony száján tűzpiros rúzs, szoknyája fölött csipkekötény.

Lajos már várta. Míg várakozott, a fel-

szolgáló kisasszonnyal beszélgetett. Bármelyikük is volt péntekenként szolgálatban, szívesen időztek a nagyhangú, derűs, távoli kicsi országból érkezett férfi asztalánál, aztán mikor megpillantották a teraszra lépő tanárnőt, sietve a dolgukra indultak. Az asztalon üres söröskorsók, nagy volt a hőség. A tanárnő közeledtére Lajos fészkelődött kicsit a székén, gondolhatjuk azt is, hogy udvariasan, fölállva készült köszönteni az érkezőt. Sosem emelkedett föl egészen. A tanárnő arca kigyúlt, pici mosoly szaladt végig szája szélén.

– Maradjon csak, Lajos! – suttogetta, és leereszkedett a másik székre. Táskáját az ölébe igazította, kinyitotta, papírtörölt vett elő belőle, és söprögetni kezdte a terítőről a láthatatlan, otffelejtett morzsákat. Mikor végzett, a törölt összehajtogatta és a hamutartóba tette.

Az asztalukhoz lépve a kisasszony most nem mosolygott.

– Szép estét, tanárnő, mit hozhatok önnek?

– Csak egy pohár vizet kérek - hallatszott a kurta válasz.

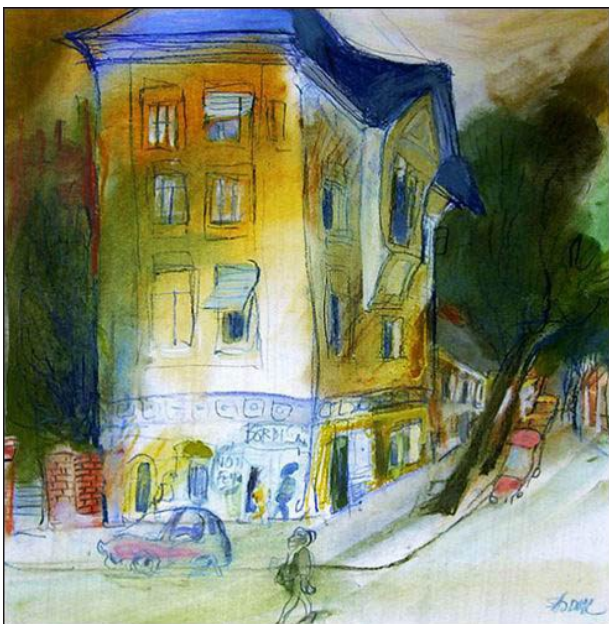
– És önnek, Lajos, szabad még valamit? – Lajos felé fordulva mosoly villant, majd az aprócska notesz lapjára két krémes és még egy sör rendelése került. A pincérnő gyorsan fordult, Lajos elé tette a párás söröskorsót és a süteményes tányért, az üres korsókat és tányért kapkodva a tálcájára szedegette, és már ott sem volt. Ilyenkor már nem szívesen maradt.

– Hát hogy van, kedves? – kérdezte Lajos, nyelt egyet és villájával megroppantotta a krémes tetejét.

Sokáig beszélgettek. A tanárnő keveset szólt, minnek is, ez az áldott ember ismerte minden gondolatát. Érezte, ha fáradt, érezte, ha különösen örömtelen, készségesen magyarázta, mit, miért érez úgy, ahogy. Igazán megértő, érzékeny férfi volt. Lassan besötétedett.

– Elérkezett az idő - mondta Lajos.

A tanárnő mintha ijedten rezdült volna. Nem volt biztos benne, készen áll-e már. Hetek óta erről beszélgettek. A sok gonoszságról, aljasságról, elvetemültségről, amit évek óta elszenved a tanítványoktól. És arról, hogy ideje mindezt megbosszulni. Már nem emlékezett, melyikük mondta ki először, de nem is számított. A lények Lajoson keresztül megüzenték, hogy ideje a visszavágásnak. Nem kaphatja vissza az összes diák az összes elkövetett gazságot, de egy igen. Egy alaposan megbűnhődhet. Egy meg fog halni. Magához dédelgette a gondolatot egészen, még bele-

reszketett picit, de elég volt Lajos biztató szemébe néznie, megnyugtató hangját hallgatnia, és a rossz érzés már el is tűnt. Még egyszer pontosítottak mindent, bár annyiszor végighaladtak már gondolatban ezen, hogy szükség nem volt rá.

– Tudja, hogy helyesen teszi, ugye, kedves? Ez az egyetlen helyes út, biztos lehet benne. Ma délutáni szenderegésem közben ismét megerősítették a lények, nincs más választás, így helyes. Csakis így. Eztán minden könnyebb, boldogabb lesz, meglátja. Induljunk lassan!

Lajos fölkászálódott, kezét nyújtotta a tanárnőnek, amit az ma is szégyenlősen elhárított, inkább az asztalra támaszkodva állt föl. Együtt beszélgettek a kasszához, mint mindig, a tanárnő kifizette a fogyasztást, mint mindig, és Lajos lépett ki elsőként az ajtón, mint mindig.

Nem számít, gondolta a tanárnő. Csak az számít, mennyire kedves, és mennyi-

re megért engem, és csendesen Lajos után lépett.

A sarkon elbúcsúztak. Lajos sokáig a kezében tartotta a kezét. Adok egy kis energiát, mondta, majd – és ilyet sosem tett még – lassan a szájához emelte és megcsókolta. A tanárnőt előntötte a forróság. Elváltak. Lajos balra, a tanárnő a kisbolt irányába indult. A biztonság kedvéért két doboz desszertet vett. A rózsásat választotta.

Szeptember 21., vasárnap 19 óra

A konyhaasztalnál ült. Előtte az abroszon két bonbonsdoboz, egy apró fiola és egy fecskendő. Régi, kifőzéssel fertőtleníthető fajta. A csokoládé a kisboltból, a fiola Lajostól került, a fecskendő a harmadik férjétől maradt.

A fiola tetején lévő gumikupakba szűrta a fecskendő tűjét, visszahúzva felszipantotta a sűrű, aranyszínű folyadék harmadát.

Mintha influenza lenne – emlékezett vissza Lajos

szavaira. – Másnap kezdődik. Először a feje fáj majd, aztán a karja, lába lesz egyre nehezebb, ólmos fáradtság ül a testére, hidegrázás, szédülés, légszomj, a csillápihatatlan hányás, hasmenés másnap estére várható. Az orrvérzés a végét jel-

zi majd.

Parányit reszketett a keze, amikor az első szem desszertet kiemelte a dobozból. Hosszan nézegette. Pici csokoládécsöpp szilárdult a tetejére, közvetlenül mellé szúrta be a tűt. Talán a reszketéstől, talán túl szorosan tartotta ujjai közt, a csokoládé megrepedt, a rózsaszállatú, rózsaszín krém az abroszra csurgott. Fölsziszszent. Fölállt, a törött csokoládét a szemetesvödörbe dobta, a fecskendőt egy tálcára, mellé a fiolát és a desszertesdobozokat. A tálcát a konyhapultra helyezte, az abroszt óvatosan összefogva emelte föl az asztról. Egyenesen a mosdóhoz vitte. Ha azonnal kiöblítem, nem hagy nyomot – gondolta, és kinyitotta a vízcsapot. Hosszan csorgatta a vizet, a rózsaszín, ragacsos folt lassan eltűnt. A kád fölött lógó szárítóra akasztotta a terítőt, holnap a mosógép majd egészen tisztára mossa. Gondosan szárazra törölte a kezét, majd a konyhába visszatérve kinyitotta a kredenc legfölső fiókját, ahol a viaszosvásznak la-

pultak. A rózsásat választotta. Az asztalra terítette, visszahelyezte a tálcat, leült és nekifogott újra.

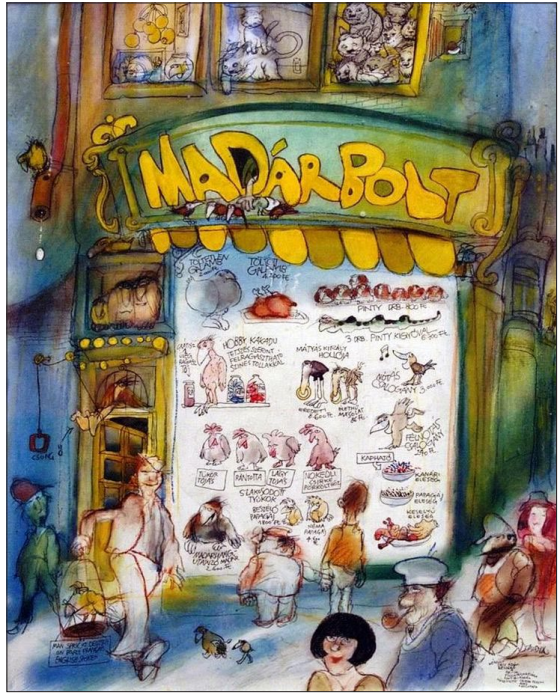
A két dobozban összesen harminckét szem csokoládé volt. Hét végezte a kukában, hat tört össze a tú beszúrása vagy a szer befecskendezése közben, egy elfogadhatatlanul csúnyára sikerült. 21 óra 30 perckor egy majdnem üres fiola, két üres doboz és huszonöt látzólag egyforma praliné sorakozott az asztalon. Régen eldöntötte már, a véletlenre bizza.

Az egyik dobozt teljesen, a másikat alig több mint feléig töltötte meg. Aprólékosan rendet rakott. 21 óra 47 perckor az édes-séges dobozokat a már előző este kijavított munkafüzetek mellé, a barna szatyorba tette, és az asztalra helyezte a másnap reggelire kistányérra készített keksz mellé. A kistányért letakarta egy szalvétával, leoltotta a konyhai lámpát és a fürdőszoba felé indult. Lefekvéshez készült.

Szeptember 22., hétfő 10 óra 19 perc

Négy perce csöngettek be a harmadik órára, az ő mai második órájára. Hétfőn duplaóra. A katedrán ült. Fáradtnak érezte magát.

A diákok jókedvűen keresgéltek a helyüket, még kitartott a szünet öröme. Váratlanul érte őket az eddig soha nem tapasztalt kedves gesztus. Egyesek a kamaszok csillapíthatatlan falánkságával, néhányan udvariasan, megint mások az édes-ség utáni vágytól hajtva, de a szünetben mindenki elfogadta a kínálást. Ajándék, gondoltam, megosztom – mondta nekik a tanárnő az előző óra végén, és a szatyorból két dobozt húzott elő, kinyitotta és a taná-

ri asztal szélére tette. Kevesen voltak ma, kora őszi influenzajárvány döntötte ágyának a diákok egy részét. Egy fiú a középső padsor első padjában ülve megnyalta az ujját. Finom volt – gondolta. Kicsit nyújtózkodott, hogy beelásson a dobozokba. Egy még maradt – vette észre –, talán az óra végén megeszem.

A tanárnő a táblánál állt. Hosszú és saját magát is untató magyarázatba fogott, de ma nem sikerült a saját szavaira figyelnie. A kréta csikorgott, ahogy egyenletesen kerekítette a betűket. Meleg volt, a behúzott függöny ellenére a természet felforrósította a nap. Végignézett az osztályon. Tulajdonképpen mindegy – gondolta, szórakozottan kiemelte az utolsó szem finomságot és bekapta. Aztán elmosolyodott. Hamarosan péntek – jutott eszébe.

Winkler Ákos (káró)

PÁLYÁZAT

LÁSD, AMIT HALLASZ! FILMVERSENY

A Budapesti Fesztiválzenekar idén is meghirdeti a hét éve hagyományteremtő szándékkal életre hívott filmes pályázatát a középiskolák (12-19 év között) tanulói számára.

Feladat:

Filmesítsétek meg Mozart: 1. (Esz-dúr) szimfónia, K. 16 egyik részletét!

Pályázók: A pályázat minden középiskolás (12-19 év között) számára nyitott és ingyenes. Egyénileg vagy 5 fős csoporttal lehet pályázni.

Műfaj, technika: A film bármilyen műfajú lehet, bármilyen technikával dolgozhattok, és ha nincs kamerátok, akár mobiltelefonnal is felvehetitek, vagy számítógépes animációs programmal is elkészíthetitek. Találjátok meg azt a filmes műfajt, megvalósítási esz-közt, amely számotokra a legérdekesebb, legizgalmasabb!

A pályázat menete:

Három fordulóból áll:

1. Jelentkezési lap beküldése: 2017. december 1. (péntek)
2. Szinopszis (pályázati anyag) beküldése: 2018. február 1. (csütörtök)
3. Kész filmek feltöltési határideje: 2018. április 6. (péntek)

I. A pályázatra nevezni a letöltött nevezési lap maradéktalan kitöltésével és beküldésével az alábbi címek valamelyikére lehet: postán: BFZ 1033 Budapest, Polgár utca 8-10./B; emailen: filmverseny@bfz.hu

A jelentkezési lapot elküldők számára egy workshopot tartunk december során, ami segítséget nyújthat a pályázati anyag elkészítéséhez, ezen kívül rendelkezésre bocsátjuk a film elkészítésénél felhasználandó zenei anyagot elektronikus formátumban, valamint megküldjük a filmek feltöltéséhez szükséges információt is.

Jelentkezési lapok az egyéni jelentkezéshez a <https://www.bfz.hu/uploads/2017/42/lah-egyeni-nevezesi-lap-2018.pdf>, a csoportos jelentkezéshez pedig a <https://www.bfz.hu/uploads/2017/42/lah-csoportos-nevezesi-lap-2018.pdf> címről tölthetők le.

II. Szinopszis beküldési határideje február 1. e-mailen: filmverseny@bfz.hu

A szükséges pályázati anyag: A film szinopszisa:

1. *Melyik részletet választottad? (A film teljes hossza min. 3 - max. 5 perc, mindennel együtt)*
2. *Mit látunk majd a filmen? (rövid, vázlatos, kb. egy oldalnyi tartalmi ismertető)*
3. *Néhány fotó a hangulat érzékeltetésére, vagy storyboard: a film egyes beállításainak képregény jellegű tervrajza (8-10 kockában)*

4. Milyen technikai eszközökkel tervezed leforgatni vagy elkészíteni a filmet?

Ha az előzsűrizést követően bekerültök a második fordulóba (minden pályázót írásban értesítünk), akkor lehetőségetek lesz a filmverseny mentorával külön egyeztetésre a filmkészítéshez.

A kész filmek feltöltése: szakmai partnerünk, a Daazo.com oldalára történik. Ezen az oldalon a pályázati határidő lejárta után a filmek online megtekinthetővé válnak.

III. Az elkészült filmek beküldési, azaz feltöltési határideje: április 6. (péntek) 24:00

A verseny általános követelményei:

A verseny zsűrije csak a beküldési határidőig beérkezett, a kiírási szabályoknak pontosan megfelelő pályaműveket értékeli!

A filmverseny mentora: Lichter Péter, író-szerkesztő, kísérleti filmes és rendező

A zsűri elnöke: Enyedi Ildikó, Balázs Béla-díjas filmrendező, az Arany Medve-díjas Testről és lélekről című film rendezője

Díjazás:

A díjátadóra 2018. április 6-án (szombaton) kerül sor. Bővebb információ később.

A verseny fődíja: a zsűri és a zenekar művészei által kiválasztott nyertes csapat részt vehet a zenekar egyik nemzetközi turnéján

A verseny szakmai díja: a zsűri filmes szakmai díja.

A Daazo.com különdíja: A feltöltési határidő után a – több ezer kortárs filmes alkotást bemutató – Daazo.com oldalon lehet szavazni a filmekre, a legtöbb szavazatot elnyerő mű szakmai partnerünk különdíjában részesül.

Forrás: https://www.bfz.hu/lah?utm_campaign=bfz20171018_2

DRAGOMÁN GYÖRGY: HAGYMAVÁGÁS GYORSAN, EGYSZERŰEN

Az egész úgy kezdődött, hogy szokásom szerint eldicsekedtem egy barátomnak a hagymavágási tudásommal. Szerényen elmondtam neki, hogy mióta apám meghalt, azóta én vágom a legjobban a hagymát Közép-Európában, nagyon egyszerű az egész.

Kérte osszam meg vele a titkot. Kicsit vonakodtam, de aztán kötélnek álltam. Végül is nincs benne semmi különleges.

Annyira bevált neki, hogy könyörgött, tegyem közkincsé. Végül is, miért ne?

A lényeg, hogy csak finn késsel lehet rendszeren hagymát vágni. Sokan már itt elrontják, német vagy japán pengével próbálkozni teljesen esélytelen, nem beszélve a svéd acélról, na most itt nem az acél nemzetiségéről van szó, hanem az élezés szögéről, azt ugye mindenki tudja, hogy a finn kések tizenhét-fokos szögben vannak megélezve, most nem az a lényeg, hogy ez egy prímszám, hanem az, hogy pont ez a szög az ideális a hagyma epidermisz folyadékmentes átvágásához.

De persze nem minden esetben, csak egyedül akkor, hogyha a penge és a hagyma hőfoka között legalább negyven, de nem több mint ötven Celsius fok a különbség. Szóval sokan már ott elrontják, hogy veszik a drága pénzen megvásárolt finn késüket, és csak úgy vagdalni kezdik vele a drága pénzen megvett makói vagy görgényi vagy neadjisten kibédi hagymát.

Nem, nem, nem.

Nagyon fontos, hogy a pengét minimum mínusz húsz Celsius fokra kell hűteni. Ez nagyon egyszerű. Mindössze annyit kell tenni, hogy a kést a tervezett hagymavágás előtt nem kevesebb, mint

harminchárom, és nem több mint ötvennapnyi időre be kell tenni a mélyhűtőbe. Azért pont ennyi időre, mert ennyi idő alatt állnak be kellően irányba az acélban levő szénatomok, hogy vágás közben ne rezonáljanak az epidermiszsejtek mitokondriális frekvenciájával, jó, most ebbe, meg a hullámhossz holdciklushoz köthető változásába nem fogok belemenni, maradjunk a lényegnél, a penge hideg kell hogy legyen.

Na mármost, el kell mondjam, hogy sokan már itt elrontják.

Türelmesen kívárlják a harminchárom napot, de aztán nem tudják kihúzni a pengét a tokból. Nagyon fontos, hogy mielőtt betennénk a kést a mélyhűtőbe, szépen átkenjünk a pengét törkölypálinkás mangalicazsírral, vagy ha éppen vegánok vagyunk és tofupörköltet akarunk majd csinálni, vagy valamilyen más huncutságra kell a hagyma, akkor törkölypálinkás szőlőmagolajjal. Itt csak egyetlen apróságra kell figyelni, az arány tíz a héthez, a pengefokról nagyon könnyű megjegyezni ugye emlékszünk az tizenhétfokos, szóval itt is tizenhét, vagyis tíz és hét, tíz egység zsiradékhoz kell hét egység pálinka. Ezt a krémet kell felkenni a pengére. Itt csak annyira kell odafigyelni, hogy semmiképp se az ujjunkkal kenjük, hanem egy kis darab szarvasbikabőrrel (sokan már itt elrontják, hogy mondjuk özbört vagy szarvasűnő bőrt használnak – hogy ez pontosan mért baj, ebbe most, időhiány miatt, nem mennék bele), a lényeg, hogy egyenletes, a penge fokával párhuzamos mozdulatokkal kell bekenni, aztán szép óvatosan a tokba csúsztatni, bezacskózni, feldá-

tumozni, és úgy betenni a mélyhűtőbe.

Akkor most itt az idő áttérni a deszkára.
 Az akármilyen lehet.

Tényleg. Akácfa, bükkfa, tölgyfa, bambusz, műanyag, muzeális mamutfenyő, édesmindegy.

Tudom, ezt nehéz elhinni, hogy egy ilyen fontos dolog, mint a deszka, nem befolyásolja az eredményt, de vaktesztek igazolták, hogy tényleg mindegy.

Pusztán csak arra kell vigyázni, hogy ezen a deszkán hagymán kívül soha az életbe mást ne vágjunk, két hagymavágás között ne teljen el kevesebb mint 168 óra, vágás előtt és után legalább huszonkét percig dörzsöljük körkörös mozdulatokkal parajdi sómorzsalékkal (nagyon fontos, hogy NEM tengeri sóval, és NEM jódózott asztali sóval), utána kétszer-há-

romszor mossuk át desztillált vízzel, aztán jól szellőző félárnyékos helyen hagyjuk legalább harminchat órát száradni.

Szokták kérdezni, hogy mi van, ha véletlenül hagymán kívül mondjuk erős paprikát, kolbászt, kaprot, szalonnat, pörkölt húst, paradicsomot vagy neadjisten fokhagymát is vágunk a deszkán.

Semmi. Ki kell dobni.

Vagy el kell tüzelni.

A hagymának külön deszka kell. Mindegy, hogy milyen, de külön.

Különben nem olyan lesz.

Jó, akkor foglaljuk össze a lényegét. Finn késpenge, tizenhétfokos szög, mínusz húsz fokos acél, legalább harminchárom nap mélyhűtő, előtte 10 rész pálinka hét rész mangalicaszírból kenőcs a pengére, deszkát parajdisóval 22 percig át-

dörzsölni, utána desztillált víz háromszor, utána 72 óra szárítás.

Ennyi az egész, már ami az előkészületeket illeti. Ha ezeket megjegyeztük és betartottuk, akkor tulajdonképpen kezdhetjük is magát a hagymavágást.

Itt már csak egy apróságra kell figyelni: tudni kell, hogy merre van észak.

Mert nagyon fontos, hogy amikor a hagymát meghámoztuk, és két félre készülünk vágni, a hagyma bajszos fele északra nézzen, a másik meg délre. De ne csak körülbelül, hanem pontosan.

Persze csak az északi féltekén, a délin, ott pont fordítva kell.

Ha egyszerűen akarnám mondani, akkor azt mondhatnám: a hagyma száras része mindig nézzen az egyenlítő felé.

Én ezt úgy oldottam meg, hogy maratam a deszkába egy bemélyedést, és abba bele-epoxiztam egy kicsi iránytűt.

Nagyon praktikus.

Szóval tudjuk már, hogy merre van észak, ráhelyeztük a hagymát a deszkára, irányba álltunk, minden jó, mehetünk a mélyhűtőhöz a késért.

Itt van egy kis buktató, ami tapasztalatlanabbak számára a meglepetés erejével hathat: nemcsak a késpenge lesz hideg, hanem a nyele is. Ha nem vagyunk kellően óvatosak, bizony könnyen odafagyhat a kés nyeléhez a tenyerünk.

A megoldás nagyon egyszerű: neoprén kesztyű.

Ezt a legjobb bűvárboltokban beszerezni, és ha már ott vagyunk, vegyünk mindjárt egy arcmaszkot is. Ha felvesszük, akkor nem fogja csípni a hagyma a szemünket, és nem kockáztatjuk, hogy egy óvatlanul elejtett könnycsepp drasztikusan megváltoztassa majd a felvágott hagymánk sótartalmát.

Nem árulok zsákbamacsát, elmondom

őszintén, hogy a bűvármaszknak van egy apró hátránya is: ha nagyon sokáig vágjuk a hagymát, akkor bepárasodhat a ve-rejétekezésről. Ezt nagyon egyszerű kivédeni: mielőtt felvennénk, ki kell mosni desztillált vízzel, amibe belekevertünk három csepp babasampont, aztán hagyni kell megszáradni.

Vegyük tehát fel a bűvármaszkot, húzzuk fel a neoprén kesztyűket, bányásszuk elő a lehűtött kést a mélyhűtőből, ellenőrizzük még egyszer, hogy merre van az egyenlítő, igazítsuk újra irányba a hagymát, vegyünk nagy levegőt – és kész, kezdhetjük is. Innen már menni fog magától.

(A szöveget eredetileg Gyulán, a Várszínházban olvastam fel, a VIII. Irodalmi Humorfesztiválon, 2017. július tizenhetedikén, hétfőn, pár perccel fél tizenegy után. Aztán a Bárka is közölte.)

TEREMMUSTRA

Közeleg a teremszépítési verseny zsűrizése. 2017. november 23-án, csütörtökön délután a Szépészeti Bizottság ismét végiglátogatja a tantermeiket, felméri azok rendjét, dekorációját, tisztaságát, gondozottságát, és 0-tól 25 sorolópontig értékeli. Addig még van bő tíz nap, hogy a helyiségek otthonossága, szerethetősége, izléssége makulátlan legyen, illetve ha szükséges, akkor a padok lesúrolása is megtörténhessen.

Az odafigyelést előre is köszöni
Bodonyi Éva, FaNaMa,
Hargitai Bea és Jakab Judit

SAJDIK FERENC RÖL

Sajdik Ferenc Neuenhagen bei Berlin városában született 1930. augusztus 21-én. Kosuth- és Munkácsy Mihály-díjas magyar grafikus, karikaturista.

Saját elmondása szerint örökké vidám családba született. Édesanyja balerina volt, édesapja – Sajdik Sándor, nevét Dunakeszin utca viseli – korának legsikeresebb zsokéja. Szülei, nagyszülei szívesen tréfálkoztak, az ifjú Sajdik Ferenc volt alighanem a legkomolyabb tagja e jókedvű családjának.

Gyermekkorát különböző országokban töltötte, többek között Németországban, Görögországban. Talán itt alakult ki benne az az erős honvágy, ami még manapság is hazahúzza, ha néhány napot külföldön töltenek.

Nyomdásznak készült, de érezte, valami más lesz az igazi. A nyomdában mint litográfus (ma már ez a szakma nemigen létezik; a magasnyomó kliséket készítették a litográfusok) egyszer egy karikatúra kliséjét maratta. Ekkor egyik pillanatról a másikra döbbent rá arra, hogy az ő pályája alighanem a karikatúra lesz.

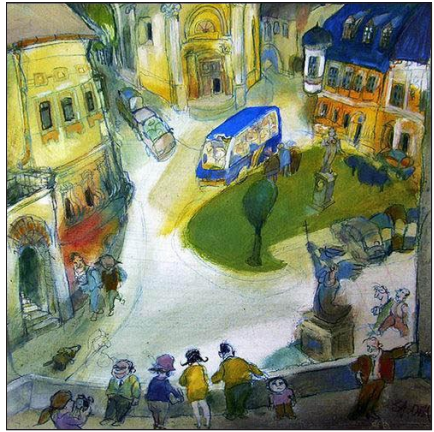
1955-ben a Rádió- és Televízió Újság tördelője és rajzolója lett, és hamar közölni kezdte karikatúráit a Ludas Matyi, majd 1965-ben belső munkatársa lett a satirikus hetilapnak. Harminc évig hétről hétre ontotta a szellemes rajzokat.

1990 után – a rendszerváltozást követően – a Ludas Matyi napjai meg lettek számlálva. A munkatársak sokáig szerették volna életben tartani a lapot, de a szigorodó pénzügyi feltételek rendre ellehetetlenítették próbálkozásait, így hát szétszéledtek. Sajdik karikatúrái még hosszú évekig megjelentek számos magazinban és napilapban – többek között a Képes7 című hetilapban is –, de mindinkább a rajzfilm került munkásságának homlokterébe. Híres és máig igen népszerű rajzfilmsorozatai: A nagy ho-ho-horgász és a Pom Pom meséi (Csukás István meséi alapján).

Pályáján átível az általa illusztrált könyvek sora. Gyermek- és ifjúsági kötetek, pénzügyi vagy épp egészségügyi témák – Sajdik Ferenc grafikáinak stílusa kompakt módon illeszkedik minden műfajhoz. A komoly könyvek élet elveszik, a humorosokét még szórakoztatóbbá teszik rajzai.

Néhány éve egy váci műgyűjtő, Papp László unszolására kezdett táblaképeket festeni. Ma már ez, valamint kisméretű, írókat, költőket, művészeket ábrázoló, applikációkkal kombinált portréi jelentik tevékenysége fő csapásirányát. Vácott több mint száz táblaképből állandó kiállítás is látható. Képein vonzó stílusjegyeivel megteremti azt a sajdikos világot, amellyel rabul ejti a szemlélőt.

Forrás: https://hu.wikipedia.org/wiki/Sajdik_Ferenc

A Poligráf-Illusztrációk ezúttal főként Sajdik-munkák.

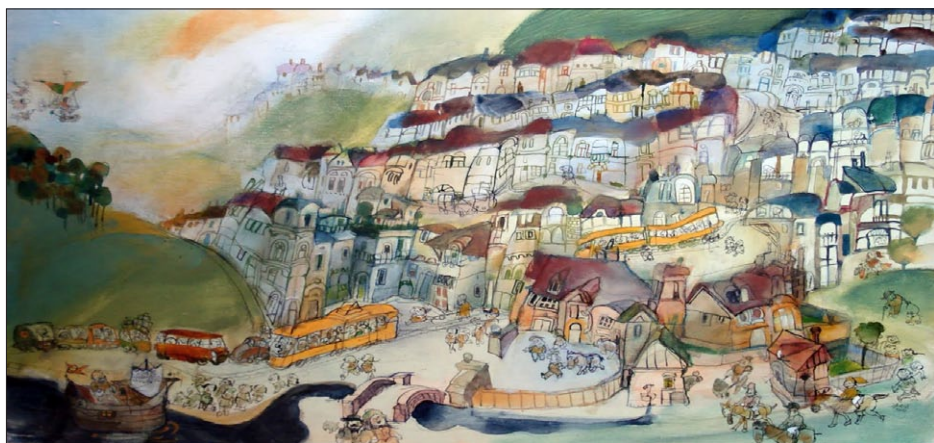
Tartalom

Az októberi IT-ülésről	2
Erdei Erika két budapesti sétáról	4
Bodor Adrienn képregénye	8
Tóth Emma szerint túl sok az örült	9
Anonym közlés	11
Szabó Attila kirándul	12
A novemberi könyvbemutatóról	13
Irodalmi háziverseny	14
Winkler Ákos szerint csak egy	18
Filmes pályázat	22
Dragomán György hagymát vág	24
A teremszemeről	26
Sajdik Ferenc illusztrál.	27

EGY HÉT POITIERS

Idén is lehet jelentkezni a franciaországi Poitiers egyik gimnáziuma (Lycée Pilote Innovant International) által szervezett nemzetközi hétre, amelyre 2018. március 6-13. között kerül sor. Minden 10., 11. és 12. évfolyamos diákot szeretettel várunk. Érdeklődni és jelentkezni Surányi Annánál, illetve a [sanna\[kukac\]poli.hu](mailto:sanna[kukac]poli.hu) e-mailcímen lehet.

Surányi Anna

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Poliográf

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében